

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 228.871 van 22 oktober 2014
in de zaak A. 212.580/XIV-35.651**

In zake : XXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Pascal Malumgré
 kantoor houdende te 3980 Tessenderlo
 Lichtveld 38/001
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
van Landsverdediging

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 26 mei 2014, strekt tot de schorsing van “de beslissing van 10 maart 2014 van de Directeur-generaal Human Resources (DGHR) HRB-VR-MITS: 14-00107816, houdende weigering van de aanvraag tot toekenning van een andere vakrichting [...] en hernomen in het model B op 11 Mar 2014”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota en een administratief dossier ingediend.

Eerste auditeur Geert De Bleeckere heeft een verslag opgesteld.

Met toepassing van artikel 90, § 1, vierde lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, is de zaak verwezen naar een kamer met drie leden.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 15 oktober 2014 om 10.30 uur.

Kamervoorzitter Geert Debersaques heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Pascal Malumgré, die verschijnt voor verzoeker, en kapitein-commandant van het Vliegwezen Maarten Kerckhofs, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Geert De Bleeckere heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is beroepsofficier van niveau B en is benoemd tot kapitein-commandant.

3.2. Op 4 november 2013 neemt verzoeker kennis van de beslissing van de chef van de divisie Beheer Human Resources dat hij in de vakrichting “Supply chain en mobiliteit” wordt ingeschreven.

3.3. Op 10 januari 2014 vraagt verzoeker, via “model B”, de verandering van vakrichting “Supply chain en mobiliteit” naar die van “Speciale technieken” (ST).

3.4. Op 10 maart 2014 beslist de directeur-generaal Human Resources dat deze aanvraag tot inschrijving in de vakrichting ST niet wordt aanvaard. Deze beslissing bevat de volgende “motivering in feite”:

“De gevolgde vorming en de opgedane ervaring zijn niet aan de [vakrichting] ST gebonden”.

Op het ingediende “model B” wordt vermeld dat de aanvraag is geweigerd.

Dit is de door verzoeker bestreden beslissing.

3.5. Verzoeker neemt op 25 maart 2014 kennis van het “model B” en van de voormelde beslissing van 10 maart 2014 en voegt diezelfde dag een verweerschrift toe aan het ontvangen “model B”.

Dit verweerschrift wordt op 3 april 2014 “zonder gevolg” geklasseerd en op 8 april 2014 overgezonden naar verzoekers eenheid.

IV. Ontvankelijkheid van de vordering

4. De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van de vordering.

5. Vooralsnog bestaat er geen noodzaak om over de opgeworpen ontvankelijkheidsexcepties uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over de opgeworpen excepties zou alleen nodig zijn indien zou komen vast te staan dat de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

V. Schorsingsvoorwaarden

6. Krachtens artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden bevolen onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en indien minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden.

VI. Spoedeisendheid

Standpunt van verzoeker

7. Verzoeker voert aan dat de inschrijving in een vakrichting determinerend is voor het verloop van zijn verdere loopbaan. Deze inschrijving zal volgens hem immers “allesbepalend zijn bij belangrijke aspecten, zoals de plaats van aanwijzing, bevordering, ...”. De bestreden beslissing zou er toe kunnen leiden dat hij zijn huidige functie zou verliezen. Het valt volgens verzoeker ook niet uit te sluiten dat hij binnen afzienbare termijn wordt overgeplaatst naar een andere eenheid, desgevallend verder verwijderd van zijn woonplaats en dit met alle nadelige gevolgen die daaruit voortvloeien. Volgens verzoeker gaan deze implicaties voor zijn loopbaan zich onmiddellijk voordoen en blijven voortduren, zodanig dat het onontbeerlijk is dat de Raad van State zich bij spoedeisendheid uitspreekt.

Beoordeling

8. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moet het verzoekschrift “een uiteenzetting van de feiten [bevatten] die, volgens de indiener ervan, de spoedeisendheid verantwoorden die ter ondersteuning van dit verzoekschrift wordt ingeroepen”. Hetzelfde is te lezen in artikel 8, 4°, van het procedurereglement kort geding van 5 december 1991. Dit

houdt in dat het aan verzoeker toekomt aan de zaak eigen, specifieke gegevens bij te brengen die *in concreto* aantonen dat de zaak spoedeisend is, gelet op de gevolgen van een - voortdurende - tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Voorts kan luidens artikel 17, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, een vordering tot schorsing worden gevorderd “op elk moment” en dus niet meer, zoals in de voorheen bestaande regelgeving, noodzakelijk in een enig verzoekschrift samen met de vernietiging. Met deze regeling heeft de wetgever precies de situaties willen verlaten waarbij “geen enkele bijzondere gebeurtenis vereist dat de Raad van State zich bij spoedeisendheid over de zaak die haar wordt voorgelegd uitspreekt” (memorie van toelichting, *Parl. St.* Senaat, 2012-13, nr. 5-227/1, 4). De spoedeisendheid “zal worden vastgesteld wanneer de verzoeker het resultaat van [de] procedure [ten gronde] niet kan afwachten om zijn beslissing te verkrijgen, op straffe zich in een toestand te bevinden met onherroepelijke schadelijke gevolgen” (memorie van toelichting, *Parl. St.* Senaat, 2012-13, nr. 5-227/1, 13). Bovendien mag een nieuwe vordering worden ingediend, indien die steunt op nieuwe elementen die de spoedeisendheid van deze vordering rechtvaardigen (artikel 17, § 2, derde lid, gecoördineerde wetten op de Raad van State).

Uit wat voorafgaat volgt, dat niet zal volstaan te stellen dat de doorlooptijd van een annulatieprocedure te lang duurt of dat het resultaat van een annulatieprocedure niet kan worden afgewacht.

9. Verzoeker verduidelijkt niet - *in concreto* - waarom de door hem aangevoerde “implicaties voor de loopbaan” van dien aard zouden zijn dat hij het resultaat van de procedure ten gronde hierdoor niet kan afwachten. Een uiteenzetting, beperkt tot een louter abstracte verklaring dat “deze implicaties voor [verzoekers] loopbaan [...] zich onmiddellijk voordoen en zullen blijven voortduren”, zonder nadere illustratie of “bijzondere gebeurtenis” en zonder ook maar enig licht te doen schijnen op de onherroepelijke aard van de in algemene

termen aangevoerde schadelijke gevolgen van de tenuitvoerlegging van de bestreden akte, volstaat aldus niet om de spoedeisendheid aan te tonen.

Uit wat voorafgaat, volgt dat verzoeker geenszins aantoont het resultaat van het annulatieberoep niet te kunnen afwachten.

10. Verzoeker voert ter terechtzitting geen argumenten aan die hij niet in het verzoekschrift kon laten gelden. De Raad van State dient derhalve deze niet te onderzoeken.

Conclusie

11. Er is niet voldaan aan ten minste één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen.

VII. Anonimisering

12. Verzoeker vraagt de anonimisering van het arrest, bij de publicatie ervan.

13. Luidens artikel 2 van het koninklijk besluit van 7 juli 1997 ‘betreffende de publicatie van de arresten en de beschikkingen van niet-toelaatbaarheid van de Raad van State’ kan bij de publicatie van de beschikking of van het arrest de identiteit van natuurlijke personen, op uitdrukkelijk verzoek van een natuurlijke persoon die partij is bij een geschil dat bij de Raad van State aanhangig is, worden weggelaten.

De vraag wordt ingewilligd.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering.

2. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad van State wordt de identiteit van verzoeker weggelaten.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van tweeëntwintig oktober tweeduizend veertien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Geert Debersaques,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Carlo Adams,	staatsraad,
bijgestaan door	
Johan Pas,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Johan Pas

Geert Debersaques